

[Justitsministeren]

ske Menneskerettighedskonventionens artikel 8 om retten til et privatliv.

Der ses imidlertid ikke i den af Europarådet udgivne samling af uddrag af menneskerettighedskommissionens og menneskerettighedsdomstolens afgørelser i perioden 1955-82 at være refereret sager, der direkte tager stilling til spørgsmålet i relation til diskriminationsforbuddet i konventionens artikel 14.

Der har ikke justitsministeriet bekendt været senere afgørelser vedrørende spørgsmålet.

Spm. nr. S 1573

Til *arbejdsministeren* (6/8 86) af:

Lilli Gyldenkilde (SF):

»Vil ministeren sørge for, at den uvildige undersøgelse, som skal foretages af virkningen – eller mangelen på samme – af loven om uddannelse og iværksætterydelse for langtidsarbejdsløse, bliver så god som muligt ved at inddrage SiD og Kvindeligt Arbejderforbund i samarbejdet herom?«

Begrundelse

Som bekendt er loven for langtidslediges mulighed for uddannelsesydelse blevet en fiasko, delvis på grund af de arbejdsløses mangel på uddannelsesgrundlag, som især fremtræder, fordi støtteperioden er for kort – og er grundlaget først i orden, er støtteperioden forbi, og de ledige sættes på graduerede dagpenge. Dette ved vi allerede en del om, ikke mindst fra de undersøgelser, fagforeningerne selv har foretaget. Såfremt den uvildige undersøgelse, der skal igangsættes, ikke inddrager de undersøgelser og dermed de erfaringer, der allerede er gjort, vil undersøgelsen miste i værdi – efter spørgerens mening.

I øvrigt vil det være temmelig uforståeligt, såfremt de fagforeninger, SiD og Kvindeligt Arbejderforbund, som har langt de fleste langtidsledige, ikke inddrages og får indflydelse på undersøgelsens grundlag.

Det er på denne baggrund, spørgsmålet stilles.

Svar (12/8 86):

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Af begrundelsen for spørgsmålet fremgår det, at spørgeren har et negativt syn på den

ændrede lov fra 1985 om arbejdstilbud, uddannelsesydelse og iværksætterydelse.

Lad mig derfor først herom sige, at jeg adskillige gange, bl.a. fra folketingets talerstol, har haft lejlighed til at forklare, hvorfor det endnu er for tidligt at vurdere virkningen af loven. Der foreligger til dato ingen undersøgelser, der muliggør en sådan vurdering. De hidtil foretagne undersøgelser er for spinkelt funderet, og navnlig er de gennemført på et tidspunkt – begyndelsen af 1986 – hvor det ikke har været muligt at bedømme den reelle søgning til uddannelsesydelsen, der må forventes at være stærkest i august-september, når de fleste uddannelsesinstitutioner starter nye hold.

Den uvildige undersøgelse af ordningen, som er lovet folketinget som grundlag for folketingets vurdering af behovet for en revision, vil blive gennemført i løbet af 2. halvår i år.

Jeg vil naturligvis sørge for, at undersøgelsen bliver så god som muligt, og der er derfor planlagt et 3-strengt undersøgelsesprojekt omfattende

- en registerbaseret undersøgelse af den faktiske brug af ordningen (ved arbejdsdirektoratet),
- en undersøgelse af ordningens administration (ved et privat konsulentfirma) samt
- en undersøgelse af de langtidslediges uddannelsesbaggrund, kvalifikationer, uddannelsesønsker og vurdering af ordningen (ved socialforskningsinstituttet (SFI)).

Der er imidlertid sket det, at to store arbejdsløsheds-kasser – Specialarbejdernes og Kvindelige Arbejderes – har brugt deres stilling i henhold til registerforskrifterne for det såkaldte CRAM-register til at forhindre det udtræk af relevante svarpersoner, som SFI skal basere sin undersøgelse på.

De to A-kasser har ikke begrundet deres afvisning med hensynet til at beskytte følsomme personoplysninger om det enkelte A-kassemedlem – det hensyn, som ligger bag registerforskrifterne – men har i stedet for langt bestemmende indflydelse på SFI-undersøgelsens indhold og tilrettelæggelse.

Jeg finder det helt naturligt, at SiDs og KADs synspunkter høres ved planlægningen af en undersøgelse, der navnlig berører langtidsledige medlemmer af disse to forbund, og der er derfor drøftelser i gang med de to A-